

Onzen Heertje
 Espeeld'kerkening vize + zuster
 Scherpenheuvel-Pelgrim + Miskom
 Doornstraat 11A, 8970 POPERINGE

Leerhuis Bethlehem

Beloken Pasen
Dominica in Albis
2e zondag van Pasen

Hand. 2:42-47

42 Ze bleven trouw aan het **onderricht** van de apostelen, vormden met elkaar een **gemeenschap**, **braken het brood** en wijdden zich aan het **gebed**.

Het leven van de eerste gemeente

43 De vele tekenen en wonderen die de apostelen verrichtten, vervulden iedereen met ontzag.

44 Allen die het geloof hadden aanvaard, bleven bijeen en hadden alles gemeenschappelijk.

45 Ze verkochten al hun bezittingen en verdeelden de opbrengst onder degenen die iets nodig hadden. 46 Elke dag kwamen ze trouw en eensgezind samen in de tempel, braken het brood bij elkaar thuis en

gebruikten hun maaltijden in een geest van eenvoud en vol vreugde. 47 Ze loofden God en stonden in de gunst bij het hele volk. De **HEER** breidde hun aantal dagelijks uit met mensen die gered wilden worden.

Commentaar

1. **Onderricht**: Thorales? De tekst is duidelijk het gaat niet om een vrijblijvende les. Het onderricht van de synagoge was een elkaar bevragen rond de Schriften. Van die lessen hebben we enkele voorbeelden in de

twistgesprekken (eigenlijk leergesprekken) die ze wandelend kregen.

De discussie rond de sabbat, het leven met de bruidegom onder hen, .. én de privéles van Jezus met Nicodemus én het gesprek met de vrouw aan de waterput. De apostelen hebben die lessen gehoord en doorgegeven anders zouden ze niet in de Schrift opgetekend zijn.

2. **Liturgie**: de dienst van het woord en het breken van het brood (door, met en in Hem de Vader loven). De

dienst van het Volk, Gods dienst. De avoda: עֲבוּדָה .
GE-loven als werkwoord.

3. **Gemeenschap**: Lichaam van Christus zijn, κυριακη (van de Heer), niemand had bezit. Ze beschouwden alles als gekregen om te delen. De gerechtigheid, tsedaka = צְדָקָה.

4. **Gebed**: De bekering, de μετανοια, het naar God gekeerd zijn, inkeer (תשובה).

Ps. 118

1 Loof de **HEER**, want hij is goed, eeuwig duurt zijn trouw.

2 Laat Israël zeggen:

'Eeuwig duurt zijn trouw' –

3 het huis van Aäron zeggen:

'Eeuwig duurt zijn trouw' –

4 wie de **HEER** vreest, zeggen:

'Eeuwig duurt zijn trouw.'

5 In mijn nood heb ik geroepen: '**HEER!**'

En de **HEER** antwoordde, hij gaf mij ruimte.

6 Met de **HEER** aan mijn zijde heb ik niets te vrezen, wat kunnen mensen mij doen?

7 Met de **HEER**, mijn helper, aan mijn zijde, kijk ik op mijn haters neer.

8 Beter te schuilen bij de **HEER** dan te vertrouwen op mensen.

9 Beter te schuilen bij de **HEER**

dan te vertrouwen op mannen met macht.
 10 Alle volken hadden mij ingesloten
 – *ik weerstond ze met de naam van de **HEER*** –
 11 ze sloten mij van alle kanten in
 – *ik weerstond ze met de naam van de **HEER*** –
 12 ze sloten mij in als een zwerm bijen
 maar doofden snel als een vuur van dorens
 – *ik weerstond ze met de naam van de **HEER.***

13 Jullie sloegen mij en ik viel,
 maar de **HEER** heeft geholpen.
 14 De **HEER** is mijn sterkte, mijn lied,
 hij gaf mij de overwinning.
 15 Hoor, gejubel om de overwinning
 in de tenten van de rechtvaardigen:
 de rechterhand van de **HEER** doet
 machtige daden,
 16 de rechterhand van de **HEER** verheft
 mij, de rechterhand van de **HEER** doet
 machtige daden.
 17 Ik zal niet sterven, maar leven
 en de daden van de **HEER** verhalen:
 18 de **HEER** heeft mij gestraft,
 maar mij niet prijsgegeven aan de dood.
 19 Open voor mij de poorten van de
gerechtigheid,
 ik wil binnengaan om de **HEER** te loven.
 20 Dit is de poort die leidt naar de **HEER,**
 hier gaan de rechtvaardigen binnen.
 21 Ik wil u *loven* omdat u antwoordde
 en mij de overwinning gaf.
 22 De steen die de bouwers afkeurden
 is een hoeksteen geworden.
 23 Dit is het werk van de **HEER,**
 een wonder in onze ogen.
 24 Dit is de dag die de **HEER** heeft gemaakt,
 laten wij juichen en ons verheugen.
 25 **HEER,** geef ons de overwinning,
HEER, geef ons voorspoed.
 26 Gezegend wie komt met de naam van de **HEER.**
 Wij *zegenen* u vanuit het *huis van de **HEER.***
 27 De **HEER** is God, hij heeft ons licht gebracht.
 Vier feest en ga met groene twijgen

Looft de God
 der hemelen:
 Zijn genade
 duurt eeuwig!
 Ps. 136. 26

tot aan **de horens van het altaar**.

28 U bent mijn God, u zal ik loven,
hoog zal ik u prijzen, mijn God.

29 Loof de **HEER**, want hij is goed,
eeuwig duurt zijn trouw.

Commentaar

HEER komt 28 x voor in de psalm.

כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ De laatste zin heeft de typische formule *want .. want..* JHWH is goed (tof) omdat hij barmhartig/trouw (amen) is, en Hij is trouw en barmhartig omdat hij goed is. Dat is duidelijk in de hoogste macht (goddelijk eeuwig, irreversibel, incontournabel). De poort is in het Tweede Verbond ook de weg, de waarheid en het leven.

De priester en de koning, de wijze en het gehele volk erkennen Gods trouw.

Voor wie ingesloten en bedreigd was en is is de naam van de Heer **behoud** (JHWH, Adonai, die meegaat en aan onze kant staat, die aan ons zich als God openbaart, zichzelf is door ons te bevrijden).

Straft en doet herleven, verrijzen... Hij betekent her – opstanding.

Gerechtigheid (צדקה), de herverdeling van de sabbat, waar in JHWH iedereen tot zijn recht komt = opstand – ing. Deze situatie doet Gods lof ontstaan (gebed, tesjoewa, terugkeer en inkeer naar JHWH, תשובה).

In de Joodse spiritualist zegent de psalmist JHWH.

Zegenen in de betekenis van groot maken, verheffen (loven, we danken, we prijzen). En zeer logisch dat doet hij vanuit het huis van de HEER in, met en

door de Komende (Messias).

De DAG is niet alleen een dag van oordeel, maar ook de dag van de loofhutten waar men met de etrog zwaait, Hosanna zingt. Men vierde in de seekot (loofhutten) om te herinneren aan de woestijn en de Thora die men op de Sinaï kreeg in de

oogsttijd. Het feest was DE dank om de wet (in die week viel Simcha Thora: de vreugde van de wet). Dat ze de Thora hadden was hun behoud, dat was teken van uitverkiezing, dat was basis van die wondere daden van Gods rechterhand. Daaraan was het altaar verbonden met de Heer. De tempel, de horens van het altaar, waren hun asiel.

1 Petr. 1: 3-9

Tekst

3 Geprezen zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus: in zijn grote barmhartigheid heeft hij ons opnieuw geboren doen worden door de opstanding van Jezus Christus uit de dood, waardoor wij leven in hoop. 4-5 Er wacht u, die door Gods kracht wordt beschermd omdat u gelooft, in de hemel een onvergankelijke, ongerepte erfenis die nooit verwelkt. U ziet de redding tegemoet, die aan het einde van de tijd zeker geopenbaard zal worden. 6 Verheug u hierover, ook al moet u nu tot uw verdriet *nog een korte tijd* allerlei beproevingen verduren. 7 Zo kan de echtheid blijken van uw geloof – zoveel kostbaarder dan vergankelijk goud, dat toch ook in het vuur wordt getoetst – en zo verwerft u lof, eer en roem wanneer Jezus Christus zich zal openbaren. 8 *U hebt hem lief zonder hem ooit gezien te hebben*; en zonder hem nu te zien gelooft u in hem en ervaart u een onuitsprekelijke, hemelse vreugde, 9 omdat u het einddoel van uw geloof bereikt: uw redding.

Commentaar

Verlengstuk op de psalm. Volledig in de taal van zegenspreuken (dank en ontvankelijkheid). De theorie van Petrus is van een andere snit. Toch is hij overtuigd van de trouw. Hij zinspeelt niet op de Joodse situatie: de ballingschap om de ontrouw, maar beroept zich op de spoedige terugkeer van de Heer. JHWH en ook Christus zijn trouw en de miserie zal niet lang duren. De auteur kan Petrus zijn, maar er zijn nogal wat aanduidingen dat het een latere brief is.

Samengevat een aanmaning om vol te houden in het geloof in de verlossing door het kruis naar de verrijzenis die zal blijken op de laatste dag
 Redding verwijst naar wat later theologisch verlossing wordt genoemd. Jehosjoea heeft in zijn stam JHWH redt.

Joh. 20: 19-31

Tekst

19 Op de avond van die eerste dag van de week waren de leerlingen bij elkaar; ze hadden de deuren afgesloten, omdat ze bang waren voor de Joden. Jezus kwam in hun midden staan en zei: *'Ik wens jullie vrede!'*

20 Na deze woorden toonde hij hun zijn handen en zijn zijde. De leerlingen waren blij omdat ze de Heer zagen.

21 Nog eens zei Jezus: *'Ik wens jullie vrede! Zoals de Vader mij heeft uitgezonden, zo zend ik jullie uit.'* 22

Na deze woorden blies hij over hen heen en zei:

'Ontvang de heilige Geest. 23 Als jullie iemands zonden vergeven, dan zijn ze vergeven; vergeven jullie ze niet, dan zijn ze niet vergeven.'

24 Een van de twaalf, Tomas (dat betekent 'tweeling'), was er niet bij toen Jezus kwam. 25 Toen de andere

leerlingen hem vertelden: *'Wij hebben de Heer gezien!'* zei hij: *'Alleen als ik de wonden van de spijkers in zijn handen zie en met mijn vingers kan voelen, en als ik mijn hand in zijn zijde kan leggen, zal ik het geloven.'* 26

Een week later waren de leerlingen weer bij elkaar en Tomas was er nu ook bij. Terwijl de deuren gesloten waren, kwam Jezus in hun midden staan. *'Ik wens jullie vrede!'* zei hij, 27 en daarna richtte hij zich tot Tomas:

'Leg je vingers hier en kijk naar mijn handen, en leg je hand in mijn zijde. Wees niet langer ongelovig, maar geloof.' 28 Tomas antwoordde: *'Mijn Heer, mijn God!'*

29 Jezus zei tegen hem: *'Omdat je me gezien hebt, geloof je. Gelukkig zijn zij die niet zien en toch geloven.'*

30 Jezus heeft nog veel meer wondertekenen voor zijn leerlingen gedaan, die niet in dit boek staan, 31 maar deze zijn opgeschreven opdat u gelooft dat Jezus de messias is, de Zoon van God, en opdat u door te geloven leeft door zijn **naam**.

Commentaar

De tekst sluit af met een verwijzing naar de **naam**. DE Naam was het woord waarmee men JHWH aanduidde. Johannes is de evangelist die zonder omwegen zijn Schrift begint met het WOORD dat uit God in de wereld kwam wonen.

De tijdgenoten hebben Hem gezien en zij getuigen. In het epistel zien we dat dit geen woorden of waarheden zijn.

Tomas moet zijn vinger in de wonde steken, m.a.w. hij moet deelgenoot worden aan het project. De tweeling, de twijfelaar, moet eerst zien en dan geloven.

Jezus is de gezalfde ὁ χριστὸς zoals de profeet, de koning, de priester, de verwachte Messias. Hij is duidelijk geen schim vandaar dat Tomas zijn vingers in de wonde legt volgens de inhoud van het verhaal van Johannes. Dat is de inhoud van de Logos (Joh. 1:1-18) – waarlijk God uit God (met de achtergrond van het Joodse *woord* (dabar, woord en

daad – dynamisch). Het WOORD (Christus) ook iets over die trouw uit de andere lezingen die ook op de Laatste dag (Joh. En het boek Openbaringen) zal blijken.

Vandaar de slotzin καὶ ἵνα πιστεύοντες ζώην ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Die aansluiten bij de boodschap van DE christus zullen leven over de tweede komst heen in Zijn Naam.

pisteuontes (volhouden in het geloof, in die beleving, ww.) *echête* (blijvend *beërven*). Johannes heeft het geheel zijn evangelie over dat eeuwig leven.

De tekst maakt ons ook duidelijk dat de boodschap van de Verrezenen niet de angst is.

De normale Joodse begroeting (sjaloom, vrede) ligt in de lijn van onze *goede dag*. De wens van de buur is *dat we een goede dag meemaken*. De joodse begroeting is de vredewens *sjalom*: een toffe dag (tof/goed en barmhartig/trouw – wat de psalm van JHWH verwacht).